

Nr. 197. Landstingets Forhandlinger.

31.21.2 Enefte Beh. af Lov, om Lønn. f. Emb., og

Femogstusindstyvende Møde.

Onsdagen den 22de Marts Kl. 1 1/2. Den 19de Marts 1871. **Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.**

Den første Sag paa Dagsordenen var: Enefte Behandling af Forslag til Lov om Lønninger for adskillige under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet hørende Embeds- og Bestillingsmænd.

(Den foregaaende eneften Behandling findes i Tidenden Sp. 2716—18. Lovforslaget som vedtaget ved denne Behandling i Till. C Sp. 595—96, ifv. Sp. 563—74; Fællesudvalgets Betænkning med de stillede Endringsforslag findes i Tillæg B Sp. 1509—12.)

Endringsforslagene sættes under For-

handling. **Udvalg:** Det ærede Thing vil i Tillæg B Sp. 1509—12 finde den første Betænkning, som Fællesudvalget har afgivet. Jeg skal foreløbig bemærke, at der i sammes anden Spalte, o. paa Sp. 1510 i Tillæg B, findes en under Korrektoren indløben Feil, idet der i Linie 9 fra neden staar „sættes herind“ istedetfor „sættes foran“. — Det vil iøvrigt af Betænkningen ses, at Fællesudvalget paa et enkelt Medlem nær er enedes om at optage saavel Folkethingets som Landstingets Affattelse af det sidste Stykke af § 9 i Lovforslaget, i Overensstemmelse med hvad der i sin Tid var indstillet af Flertallet af det her i Landstinget i denne Sag nedatte Udvalg. Der forandres i det Bærentlige ikke derved Noget i Lovforslaget, idet Principet om Examenkommissioners Indretning jo ogsaa var hævdet i den af Landstinget vedtagne Affattelse. Men der bestemmes nu ganske vist en bestemt Sum, nemlig 9,000 Rd. aarlig, til saadanne Kommissioner, for det Tilfælde at

85de Møde. Ordentlig Samling, 1870-71.

31.22

der kommer en Minister, som finder det rigtig at indrette dem, dog som kan finde det fornødne Kræfter til at besætte saadanne Kommissioner, eller en saadan Kommission med. Der kunde naturligvis opkastes det Spørgsmaal, om den tilføjede Forandring i Examen-væsenet ikke burde foretages ved Lov, og dette tilstaar jeg oprigtig egentlig har været min Mening. Men imod denne Opfattelse kan bemærkes, at Rigsdagen dog saaner Sagkundskab til at kunne fastsætte Reglerne for Provenens Afholdelse i det Enkelte, og at man maa forudsætte, at Regjeringen med de Kræfter, der staa til dens Raadighed, vil være bedre istand til at fastsætte disse Regler. Jeg har derfor ikke troet at burde holde paa min Anskuelse i saa Henseende, selv om det paa dette Trin af Sagen havde været hensigtsmæssigt at reise en Diskussion om det nævnte Spørgsmaal. Som i alt Hyttret, og som det vil ses af Betænkningen, er der dog neto været Medlem af Fællesudvalget, det sidste Medlem for Kjøbenhavn (Madvig), som ogsaa tidligere har været af en anden Mening i Landstingets Udvalg, der er uenig i denne Indstilling. — §§ 13, 14 og 15 har hele Fællesudvalget været enigt om at beholde den Affattelse af samme, som Folkethinget har vedtaget, saaledes at altsaa det ene af de jydskse Seminarier gaar ud af de fast bestaaende Seminariers Tal, og det henstilles til Regjeringen gjennem Senatsloven at søge Bevilling dertil, saalænge det vedligeholdes, og naar dets Elevantal aftager, da at nedlægge det. Til Gjengjæld for den Føielighed, der af Landstingets Medlemmer i Fællesudvalget er vist i dette Stykke, have imidlertid Folkethingets Medlemmer i det samme Udvalg været enige i at indrømme, at der istedetfor 2 faste Lærere nu bevilges 4 faste Lærere ved de bestaaende Seminarier foruden Sønstrup. Derved blive disse altsaa stillede paa en fastere Fod, og der indrømmes saaledes Regjeringen Leilighed til at beholde de enkelte dygtige Lærere, som det vil være til Gavn for Seminarierne at beholde,